

børnefamilierne på 400 mio. kr.; og her tager man 0,5 mia. kr. fra landets pensionister og arbejdsløse. Det er da en social profil, der er til at forstå.

Kl. 10:51

Formanden:

Det er hr. Klaus Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 10:51

Klaus Hækkerup (S):

Jeg er da glad for, at skatteministeren her fra Folketingets talerstol har bekræftet, at det ikke var af miljømæssige grunde, at man satte en afgift op og en anden ned. Det var for at gennemføre en administrativ lettelse – som vi i øvrigt også stemte for, som ministeren ganske rigtigt siger.

Det, jeg bare spørger om, er afgrænsningen af skattestoppet. Hvad er det, regeringen definerer? Den opfattelse, vi efterhånden har fået, er, at regeringen gang på gang på gang – hver gang den finder det hensigtsmæssigt – ændrer grænserne for sit eget skattestop, laver en ny definition, laver en lille drejning et sted, som gør, at man kan gennemføre en eller anden skatteændring, som oprindeligt ville være i strid med skattestoppet, men nu falder inden for. Derfor vil jeg bare spørge skatteministeren, som her sagde, at det var en fornuftig ændring at lave, en administrativ lettelse, der ikke var af hensyn til miljøet: Er der andre grunde end administrative lettelser, der kan gøre, at man kan fravige skattestoppet? Har regeringen andre ting i ærmet, der kan gøre, at man kan fravige skattestoppet?

Det, som jeg synes måske er det mest vigtige i den her sag, er, som hr. Niels Helveg Petersen var inde på, at alt det her jo ikke har meget med miljøpolitik at gøre, og derfor vil jeg godt bebude, at vi fra Socialdemokratiets side vil have et samråd med skatteministeren og med miljøministeren, hvor vi får belyst sammenhængen mellem afgiftspolitikken, miljøpolitikken og regeringens skattestop.

Kl. 10:53

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 10:53

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Det bliver sådan lidt et dobbeltsvar til hr. Frank Aaen og hr. Klaus Hækkerup.

Allerførst vil jeg sige, at hvis man tager den samlede afgift, der bliver betalt for de produkter, vi taler om her, har den været uændret fra 2002 og fremefter. Det er sådan set det, der har været vigtigt, for når man tager det fra borger-

nes og virksomhedernes synspunkt, har der ikke været nogen afgiftsstigning. Der har været en uændret afgift, men den måde, man tidligere har opkrævet den på, har været uhensigtsmæssig. Nu opkræver man den på en mere hensigtsmæssig måde, som giver en administrativ lettelse.

Så skal jeg i øvrigt bare takke for invitationen til at komme i samråd i Skatteudvalget. Det plejer altid at være hyggeligt, og jeg vil se frem til det.

Til hr. Frank Aaen, der mener, at jeg sår tvivl om mine egne tal, vil jeg sige, at den halve milliard kroner, som hr. Frank Aaen taler om, stammer fra svaret på spørgsmål 2, fjerdesidste afsnit på side 2, hvor vi har skrevet ganske tydeligt:

»Og beregningerne kan heller ikke tolkes som Skatteministeriets »egne« beregninger, idet de baseres på de givne forudsætninger, som Skatteministeriet som nævnt finder helt utilstrækkelige.«

Derfor er det lidt mærkeligt, at hr. Frank Aaen bliver ved med at sige, at det er vores egne beregninger, der har kreeret denne halve milliard kroner, som hr. Frank Aaen snakker om, når vi gentagne gange hele vejen igennem har sagt, at vi godt kan lave et regnestykke på de forudsætninger, hr. Frank Aaen sætter op, men at vi ikke vil tages til indtægt for, at det er vores beregninger, og det vil jeg heller ikke i dag.

Kl. 10:54

Formanden:

Hr. Frank Aaen.

Kl. 10:55

Frank Aaen (EL):

Det er jo noget sludder. Det, vi bad ministeren om, var at bruge akkurat de samme forudsætninger, som regeringen har brugt i alle andre beregninger vedrørende samme lovforslag og i samme tidsperspektiv. Så er det da noget pjat at komme her i dag og sige, at det er Frank Aaens forudsætninger. Det er regeringens egne forudsætninger, og derfor må man stole på de tal, akkurat som man kan stole på eller lade være med at stole på alle de andre tal.

Jeg synes bare, det er ærgerligt, at en minister på den måde i virkeligheden prøver at løbe fra det, der er konsekvenserne af den politik, der er fremlagt, prøver at løbe fra, at sådan er det, i stedet for at stå ved det og sige: Nå ja, men det var for at få regnestykket til at hænge sammen, at vi lige tog nogle penge fra pensionisterne, de arbejdsløse og kontanthjælpsmodtagerne for at putte dem ned i lommerne på dem, der har flest penge i forvejen.